

Enciclopèdia misteriosa dels

Éssers diminuts

Alicia Casanova

Fernando Falcone

Fada de la cambra de bany

Mida: la d'un mosquit.

questes minúscules fades habiten a les nostres cambres de bany amb total tranquil·litat, campant al seu aire pel lavabo, la banyera, els armaris, etc. S'aprofiten de la seua mida de miniatura per a ser imperceptibles a l'ull humà, raó per la qual van d'un lloc a un altre sense dificultat i desapareixen amb facilitat darrere de qualsevol objecte. Habitualment, s'amaguen darrere de les botelles de gel, i són molt ràpides si han de canviar d'ubicació.

Quan estem tranquil·lament a la banyera, gaudint d'un relaxant bany de bromera, és convenient fixar-se bé en les bombolletes que forma el sabó. En eixe instant, és molt possible veure-les dins d'una bombolleta, baquejant-se de riure i ballant a ritme de vals (els encanta *El Danubi blau*).

Normalment, no són fades que incomoden els humans dins de la cambra de bany; el problema ve quan la fada es queda a soles, cosa que, com és normal, ocorre cada dia. Quan es troba sola, s'avorreix sobre manera i comença a fer-ne de les seues.

Es beu les botelles de xampú com si foren pots de llet condensada, especialment si són d'aquells de color rosa que semblen de maduixa. Després, tu vas tan confiat a posar-te el xampú i, és clar, no en queda ni gota.

Per si això fóra poc, destapa els tubs de la pasta de dents i els apreta repetidament fins a escampar la pasta per tot el lavabo. (No se sap bé d'on trau tanta força.)

Per acabar, agita la crema d'afaitar i fa grafitos increïbles per les parets i els sostres. I ja, per últim, i a ritme de vals, desenrotlla tot el paper higiènic pel pis de la cambra de bany, i forma uns dissenys molt especials. Total, que el deixa fet un femer.

Aquestes fades no solen eixir de la cambra de bany, perquè són prou solitàries i no necessiten la companyia de ningú, però, en ocasions, tenen certa *nostàlgia* i van a visitar les seues cosines de la pica de la cuina.

Donyet del supermercat

*Alimentació: gelats, iogurts,
pastissos i altres dolços.*

*Color de pell:
beix molt clar,
per a camuflar-se.*

*Indumentària:
disfressa creada amb
etiquetes de diverses llepolies.*

Mida: aproximadament la d'una galleta.

ls donyets del supermercat

s'anomenen així perquè habiten en tota mena

de supermercats, tant en els menús com en els grans, eixos gegantins que solen estar als afores de la població.

La veritat és que no fan moltes distincions perquè només els importa omplir-se la panxa contínuament, ja que tenen una fam ferotge que no saben associar. De tota manera, no mengen qualsevol cosa. Per exemple, de fruites i verdures, res de res; les carns, els peixos i tot això els repel·leixen... El que els agrada de veritat, i en això consisteix la seua dieta, són tota classe de galletes, els dolços i els lactis, per la qual cosa els podem sorprendre principalment en els frigorífics dels supermercats.

Respecte a la vestimenta, aquesta espècie de donyets porta barret i botins com cal. Per contra, no utilitza cinturó, segurament perquè li apreta en excés, ja que té una panxa prou prominent, de tant com endrapa, el molt fartó.

Tampoc els colors i els dissenys que utilitza en el vestuari són molt típics. La necessitat d'adaptar-se al fred de les neveres del supermercat, i de camuflar-se entre els aliments, l'obliguen a vestir amb barret de llana, bufanda i abric, tot estampat amb les diverses etiquetes dels productes més comuns que allí es venen.

Sol amagar-se molt bé darrere de les botelles de llet i de batut, darrere dels sucus o entre els iogurts. També sol fer-ho darrere dels envasos de gelats, que és una cosa que el torna boig. L'encarregat del súper del meu barri ha hagut de precintar el gelat de xocolata amb cinta americana, i, encara així, tots els dies se'n troba algun a mitges.

Aquests donyets són molestos per als treballadors del supermercat per les bromes pesades que els fan contínuament: canvien les coses de lloc, obrin les caps de galletes i les deixen buides, es mengen els iogurts, i el xocolata!, escampen la llet... Són insuportables. Els pobres treballadors es passen el dia arreglant les barrabassades i fent hores extres.

